

DEN GLOBALE IDRÆTTS KRISE ER DANMARKS STORE CHANCE

Aarhus, den 20. februar 2015

Play the Game

Overalt i verden efterspørger regeringer og idrætsorganisationer løsninger på områder, hvor dansk idræt har en særlig styrke takket være sit folkeoplysende udgangspunkt. Tiden er inde til, at Danmark udarbejder en global strategi for at fremme etik og demokrati i idræt – ikke mindst til glæde for dansk idræt selv.

Den danske regering og alle gode kræfter i dansk idræt bør engagere sig i en langt mere strategisk tilgang til den internationale idrætsverdens udfordringer.

Danmark er på mange områder godt rustet til at øge indsatsen for en mere demokratisk og engageret international idrætsverden, men hvis ikke Danmark eller ligesindede nationer snart reagerer langt mere målrettet og engageret, end det sker i dag, vil vi om få år se udemokratiske kræfter forvandle idrætten til et redskab for at fremme motiver, som ikke lader sig forene med dansk idræts demokratiske værdier.

Play the Game/Idrættens Analyseinstitut opfordrer regeringen til snarest at iværksætte et arbejde med en handlingsplan for Danmarks indsats i international idrætspolitik. Der skal sættes ressourcer bagved en sådan handlingsplan, og det haster.

Voksende modsætninger og folkelig modstand

Ved indgangen til 2015 har en lille ørkenstat i Mellemøsten været genstand for en heftig idrætspolitisk debat i Danmark. Det danske landsholds deltagelse ved VM i håndbold i Qatar og Dansk Boldspil-Unions accept af gavmilde invitationer fra samme sted har fornyet opmærksomheden om en klar tendens i international idræt:

Et voksende modsætningsforhold mellem idrættens værdier og de faktiske samfundsmæssige forhold i de lande, som i stigende grad dominerer den internationale idrætspolitiske dagsorden og arrangerer de mest prestigefulde globale events. Idrættens mulighed for at fremme respekt for den enkelte, fair play, fællesskab og mellemfolkelig forståelse undergraves, hvis idrættens fascination og gennemslagskraft misbruges til snævre, magtpolitiske formål i indenrigs- og udenrigspolitik.

Qatar er hverken første eller sidste eksempel på en udvikling, som er i færd med at ødelægge idrætten som en positiv samfundskraft; idrætten som bidrager til et velfungerende demokrati på det nationale plan og til fredelig sameksistens og mellemfolkelig forståelse på det internationale plan.

Efter de vanvittigt kostbare Olympiske Lege i Beijing 2008 og Sochi 2014, som begge var genstand for massiv politisk udnyttelse, er debatten taget yderligere til i styrke. De folkelige protester i Brasilien i 2013 mod FIFA's forestående fodbold-VM sendte rystelser gennem den internationale idrætsverden, og en række vestlige landes forgæves forsøg på at skabe folkelig opbakning til seriøse bud på værtskab for Vinter-OL 2022 har skærpet krisen.

Om få måneder, fra den 12.-28. juni 2015, deltager danske eliteidrætsudøvere i de nye European Games, som afholdes af de Europæiske Olympiske Komitéer (EOC). Som værtsland for premieren har EOC valgt Aserbajdsjan – et land, som skraber bunden af en række rang-

lister over frihedsrettigheder, og hvor den idrættens autonomi, som den olympiske bevægelse ellers hævder at vægte så højt, er ikke-eksisterende. Aserbajdsjans præsident er formand for landets olympiske komité, og hans hustru er formand for Europa-legenes organisationskomité.

I 2015 og 2019 kommer Beijing og Qatar i søgelyset som værter for VM i atletik, og i 2018 bliver verdens anspændte geopolitiske klima for alvor afspejlet i endnu en af sportens globale events, når Rusland skal være vært for VM i fodbold. Samme debat venter med sikkerhed i 2022, når det er Qatars tur til at afholde VM, og når vinter-OL skal afholdes enten i Kina eller Kasakhstan.

Korruption i toppen, nye idrætsvaner i bredden

Med andre ord: International idræt er i opbrud. Det knager i fugerne, og årsagerne er mange:

Korruption og politisk misbrug sætter de internationale idrætsorganisationers troværdighed og beslutningsprocesser under pres. FIFA's renommé synes for tiden uopretteligt, mens det er mindre kendt uden for idrættens indercirkler, at også idrætsgrene som håndbold, volleyball, vægtløftning, atletik med flere lider under en tvivlsom moral i forbundenes top.

Mange internationale idrætsforbund har i de senere år manglet evne og vilje til for alvor at engagere sig i kampen mod doping, som derfor kræver et stadigt stigende offentligt engagement.

Den voksende opmærksomhed om matchfixing har åbnet for en større bevidsthed om, at idrættens strukturer har meget lidt modstandskraft mod infiltration fra kriminelle kræfter. Den professionelle idræts forretningsmiljø – ikke mindst inden for fodbold – skaber gode vækstmuligheder for plattenslagere af enhver slags, hvad enten deres speciale er hvidvaskning af penge, skattesnyd eller menneskehandel.

Samtidig mister de traditionelle idrætsorganisationer terræn blandt dem, det hele egentlig handler om: På græsrodsplan forskyder befolkningernes idrætsvaner sig hastigt, nye aktører udfordrer idrætsorganisationernes dominans nedefra og truer i sidste instans med at overflødiggøre sportens organisationer på breddeidrætsniveau.

Hele idrætsbevægelsens formål og status er således sat til debat, og kampen om ejerskabet til en ny tids idrætspolitik er i fuld gang.

Danmarks chance i en flydende situation

På det internationale plan gør især to bevægelser sig gældende:

Som nævnt investerer nyrige, ofte autoritære stater uendelige ressourcer i at sikre sig globale events og idrætspolitiske magtpositioner. Her er målsætningen at kontrollere sporten

som global underholdningsindustri og redskab til at skabe politisk prestige. Bestræbelserne udfoldes ikke kun gennem værtskaber for prestigefulde sportsbegivenheder, men også gennem mere 'usynlige' redskaber som sponsorater for internationale organisationer. Qatar har for eksempel skudt millioner af dollars i at oprette International Centre for Sports Security for at skabe sig en etisk profil, skaffe sig viden om sportens aktører og påvirke debatten om matchfixing og good governance.

En anden metode er køb af politisk magt gennem udviklingsprogrammer eller sportslige invitationer som led i en målrettet jagt på topposter i idrættens organer.

En modsvarende tendens, der tjener til at beskytte idrættens samfundsmæssige kvaliteter og imødegå de nævnte trusler, kommer til udtryk gennem et støt voksende idrætspolitisk engagement hos transnationale myndigheder som EU, Europarådet, UNESCO og andre FN-institutioner (UNICRI – United Nations Interregional Crime and Justice Research Institute, UNODC – United Nations Office on Drugs and Crime, FN's kontor for sport, udvikling fred m.fl.).

Mens situationen endnu er flydende, har Danmark og aktørerne i den danske idrætssektor en enestående chance for både at gøre sig til et internationalt kraftcenter for en mere demokratisk udvikling af såvel breddeidrætten med dens folkelige engagement som for international idrætspolitik. Begge bestræbelser vil i sidste ende også komme dansk idræt selv til gode.

Play the Game/ Idrættens Analyseinstitut opfordrer til, at dansk idræt med regeringens aktive opbakning og medvirken påtager sig et større internationalt medansvar og bidrager til den samlede idræts udvikling på baggrund af de holdninger, den viden og den demokratiske debatkultur, der historisk har gjort Danmark til et foregangsland inden for idrætten, både kvantitativt og kvalitativt.

Kulturministerens ambition om at udarbejde idrætspolitiske sigtelinjer for fremtidens danske idrætssektor er en passende anledning til at forny debatten om Danmarks rolle i international idræt. Derfor fremsætter vi en række konkrete forslag, som regering og Folketing kan tage stilling til.

Disse forslag samler sig om tre hovedlinjer:

- At skabe en langsigtet aftale om Danmarks deltagelse i international idræt og idrætspolitik
- At styrke den danske indsats for demokrati og good governance i de internationale organisationer
- At profilere dansk idræts styrkesider internationalt og inspirere andre nationer til øget idrætsdeltagelse og frivillighed

Med notatet ønsker vi at anvise nogle generelle muligheder for den danske regering og det danske idrætsliv til at skubbe på den internationale udvikling. Vi vil samtidig specifikt pege på nogle opgaver, som Play the Game/Idan gerne påtager sig at løse med større kraft end i dag.

Dansk idræts særlige kvaliteter

De folkeoplysende kvaliteter i dansk idræt kan ikke umiddelbart overføres til andre lande. Men det er et faktum, at regeringer og idrætsforbund i det meste af verden efterspørger løsninger på områder, hvor dansk idræt historisk står særlig stærkt:

- Høj idrætsdeltagelse
- Stærke demokratiske ledelsestraditioner
- Højt niveau for frivillighed, foreningsdeltagelse og aktivt medborgerskab
- Højt niveau for formelle og uformelle uddannelser
- Tilgængelige og tidssvarende faciliteter og relativt nem adgang til at dyrke idræt og motion for hovedparten af befolkningen

At udnytte denne styrkeposition til at gøre Danmark til et erklæret centrum for breddeidræt vil kræve en fokuseret og koordineret indsats fra regeringen, de nationale idrætsorganisationer og de øvrige institutioner, der arbejder internationalt med idræt.

De resultater, som visse danske forskningsmiljøer eller dansk initierede organisationer som ISCA (International Sport and Culture Association) og Play the Game med beskeden offentlig støtte har opnået gennem det seneste årti, viser, at det er muligt at få stor gennemslagskraft med relativt små ressourcer.

Den danske stat har gennem de senere år investeret mange hundrede millioner kroner i at profilere sig internationalt gennem eliteidræt og store events, først og fremmest gennem Sport Event Denmark, Team Danmark og specialforbundene i DIF.

Disse investeringer har været relativt vellykkede, men investeringerne foretages på en baneløst, hvor det er svært at skille sig ud for alvor, og hvor der er tiltagende international konkurrence.

I jagten på at hverve internationale mesterskaber og udvikle talenter bliver Danmark som andre nationer fanget i en spiral af evigt stigende omkostninger, hvis landet fortsat skal gøre sig gældende på samme områder og på samme måde som de fleste andre.

Som et supplement til den traditionelle eliteidræts- og eventpolitik og for betydeligt mindre beløb vil Danmark kunne udøve effektivt *soft diplomacy*. Danmark kan yde et demokratisk modspil til de mange fremstormende autoritære stater i idrætten og derigennem høste

international goodwill og sætte klare aftryk på den internationale idrætspolitiske dagsorden.

Det vil forudsætte en grundig og engageret international idrætspolitisk vision, akkompagneret af en beskeden udbygning af initiativer, som i mange tilfælde allerede er i gang.

International idræts seks væsentligste udfordringer

Den internationale idræts udfordringer kan sammenfattes i følgende seks punkter:

- Den hastigt voksende fysiske inaktivitet og dertil hørende livsstilssygdomme og andre skadevirkninger for den brede befolkning, ikke mindst i samfund med hurtig økonomisk vækst som eksempelvis Indien, Kina eller Brasilien. Idrætsorganisationerne mister terræn i indsatsen for at skabe fysisk aktivitet, fordi organisationerne hverken formår eller ønsker at tilpasse sig nye tendenser på det brede idrætsområde.
- Den øgede bevidsthed om matchfixing og andre former for samfundsundergravende kriminalitet i professionel sport.
- Tendensen til at sportens største events tildeles autoritære stater med et tvivlsomt forhold til menneskerettigheder, mens demokratiske lande mister folkelig opbakning til at påtage sig de eksplosivt stigende udgifter og infrastrukturelle indgreb, som er forbundet med disse events.
- Den udbredte ineffektive ledelse eller direkte korrupsion i internationale idrætsforbund, som underminerer idrættens etiske kvaliteter og hæmmer forbundenes vilje og evne til at engagere sig i det omgivende samfund.
- Vanskelighederne i den fortsatte kamp mod doping, der dels kræver konstante bevilninger til et teknologisk kapløb mellem dopere og dopingbekæmpere, og som reelt mangler helhjertet opbakning fra mange af idrættens egne organisationer. Opgaven vokser yderligere, hvis sigtet også rettes mod den såkaldte motionsdoping, som ofte er nært forbundet med organiseret kriminalitet.
- Den ofte mangelfulde ligestilling mellem mænd og kvinder (piger og drenge) på alle niveauer: i adgangen til idræt, i adgangen til og udformningen af idrætsfaciliteter, i eliteidrætsudøvelsen og naturligvis på lederposter lokalt, nationalt og internationalt.

Disse udfordringer har det tilfælles, at de etablerede idrætsorganisationer ikke evner at finde overbevisende svar inden for rammerne af deres selvbestemmelsesret.

Udfordringerne kræver endvidere et bredt og beslutsomt samarbejde mellem offentlige myndigheder, idrætsorganisationer og andre interessenter (medier, sponsorer, fangrupper, aktive osv.).

Danmarks mellemstatslige muligheder

Regeringernes voksende interesse i idrætspolitik verden over udmønter sig blandt andet på følgende mellemstatslige områder:

Et nyt UNESCO-charter om idræt

I disse uger bliver alle medlemslande af UNESCO bedt om at tage stilling til et udkast til revideret 'International Charter of Physical Education, Physical Activity and Sport'. Udviklingen er løbet fra det oprindelige charter, som blev forfattet i 1978 og revideret i 1991.

Det opdaterede udkast forpligter alle idrættens interessenter til at bidrage til at løse de udfordringer, der er skitseret ovenfor – og flere til. Der er grund til at tro, at dokumentet kan få en positiv indflydelse på de politiske valg, der skal træffes i de kommende år i regeringer og idrætsforbund.

Danmark spiller en vigtig rolle i tilblivelsen af det nye charter på flere måder. Kulturministeriet har sæde i The Intergovernmental Committee for Physical Education and Sport (CIGEPS), der er UNESCO-sekretariatets politiske styregruppe.

Desuden har UNESCO tildelt Play the Game/Idan en nøglerolle i udfærdigelsen af det nye charter henover flere møder i 2014 og helt frem til den afsluttende redigering. Dermed er der sat klare danske fingeraftryk både i prioriteringen af og synsvinklen på vigtige idrætspolitiske temaer.

Det er tanken, at UNESCO's generalkonference skal vedtage det nye charter i efteråret 2015. Men hermed slutter processen ikke. Det ligger i kortene, at der løbende skal følges op på charterets anbefalinger, og at regeringerne og idrætsorganisationerne jævnligt skal mødes for at realisere og udvikle de ambitioner, der nu er enighed om at forfølge.

Vi foreslår, at Danmark sikrer sig en central position i det fremtidige arbejde med at følge op på idrætspolitikken i UNESCO-regi, både ved at fortsætte sin aktive deltagelse i centrale udvalg og ved at tilbyde værtskaber for møder, konferencer og lignende.

Eksempelvis har UNESCO allerede nu uformelt forhørt sig om muligheden for at afholde et seminar som opfølgning på MINEPS V i tilknytning til Play the Game 2015, der finder sted i Aarhus 26-29. oktober.

Europarådets rolle efter konventionen mod matchfixing

Europarådet har tilegnet sig en dagsordensættende rolle i kampen mod matchfixing, hvor rådets idrætssamarbejde EPAS tog initiativ til at udforme en international konvention mod manipulation af sportsresultater. Efter en indledende tøven engagerede Danmark sig stærkt i processen og sad med i det centrale forhandlingsudvalg. Både ISCA og Play the Game har sæde i EPAS' rådgivende komité.

Efter denne vellykkede proces, og som følge af vedtagelser i Europarådets parlamentariske forsamling og på ministerkonferencen i Magglingen i september 2014, vil Europarådet også engagere sig i spørgsmålet om good governance i sport.

Play the Game bidrog med oplæg om good governance i Magglingen og er siden blevet bedt om at assistere Europarådet med indsatsen på området. Også her er der tale om en opgave, der kan komme dansk idræt som helhed til gavn.

Ved at trække på de gode erfaringer fra samspillet mellem det offentlige og de frivillige organisationer i Danmark, hvor frihed og kontrol er afbalanceret, og på basis af dansk idræts generelt gode ry som effektiv og korrupsionsfri har Danmark særligt gode muligheder for at påvirke Europarådets fremtidige arbejde på dette felt.

EU-milliarder til idræt via Erasmus+

Det er dog arbejdet i EU, som har den største tyngde i forhold til at påvirke den idrætspolitiske dagsorden.

Indskrivningen af idræt i Lissabon-traktaten har åbnet for et fælleseuropæisk engagement i idrætsspørgsmål. I praksis sigter Europa-Kommissionen på at løse opgaver, der ikke i forvejen varetages af organisationerne for på den måde at tilføre merværdi.

Af særlig interesse er Erasmus+-programmet, der i årene 2014-2020 skal fordele cirka to milliarder kroner til offentlige og ikke-kommercielle aktører på en række idrætsrelaterede områder. Gennem tværgående partnerskaber og ikke-kommercielle events skal programmet:

- tackle grænseoverskridende trusler mod sportens integritet som for eksempel doping, matchfixing og vold såvel som all slags intolerance og diskrimination,
- fremme good governance i sport og idrætsudøveres erhvervs- og uddannelseskvalifikationer,
- fremme frivillighed, social inklusion, lige muligheder og vigtigheden af sundhedsfremmende fysisk aktivitet gennem øget idrætsdeltagelse og lige adgang til idræt for alle.

I praksis foregår der løbende justeringer af, hvordan programmet udmøntes, og de forskellige elementer vægtes. Derfor har Danmark en vigtig rolle i at sikre de værdier, der kendetegner dansk idræt og foreningsliv, inden for programmets rammer.

Trods de mange nye penge er det ikke kun gennem bevillinger, at EU påvirker idrætten. Europaparlamentet og Europa-Kommissionen udøver gennem lovgivning og politisk debat en overordentlig vigtig indflydelse på ikke bare europæisk idræt, men også de internationale organisationer, for så vidt som disse fortsat har deres vigtigste marked for den kommercielle topidræt inden for EU.

EU er derfor den eneste politiske myndighed, der pt. kan give et effektivt modspil til de strategier, der udtænkes i de internationale forbunds hovedsæder, hvor kommerciel fremgang og sportens konkurrencedimension har førsteprioritet.

Foruden Erasmus+-programmet kan også andre EU-programmer og EU's strukturfonde blive væsentlige redskaber i forhold til at løfte fremtidige dagsordener i forhold til eksempelvis idræt, fysisk aktivitet, uddannelse/medborgerskab eller idrætsrelateret erhvervsudvikling.

Blandt andet derfor er det afgørende, at Danmark lægger en samlet strategi for sin idrætspolitiske indsats i EU-sammenhæng og sætter større kraft bag at udnytte de muligheder, som EU's engagement på idrætsområdet giver.

FN: Sport for udvikling og fred

Endelig er der FN's kontor for sport, udvikling og fred i Genève, som oprindeligt blev oprettet for at understøtte sportens muligheder for at hjælpe FN med at nå sine Millennium Goals i 2015. FN-kontoret har haft en stærk synlighed ved en række internationale møder og mesterskaber, ikke mindst i IOC-sammenhæng.

Schweizeren Adolf Ogi blev i 2001 udnævnt til den første 'special adviser' på området, og posten har status af vicegeneralsekretær i FN. I Ogis embedsperiode 2001-2008 blev kontorets arbejde understøttet af den schweiziske pendant til Danida, og der blev blandt andet afholdt to store konferencer i Magglingen i Schweiz, hvor man samlede sponsorer, græsrodsaktivister, projektledere, eksperter, politikere og idrætsledere om at styrke idræt i udviklingssammenhænge.

Efter at tyskeren Willi Lemke i 2008 afløste Adolf Ogi, lukkede Schweiz ned for sin støtte, og kontoret drives i dag på et beskedent budget med støtte fra den tyske forbundsregering. På trods af, at danskeren Poul Hansen i årene 2009-2013 var daglig leder af FN-kontoret, har Danmark forholdt sig passivt til denne mulighed for at spille en international nøglerolle.

I modsætning til Norge, som har et ambitiøst idrætsprogram som en del af sin udviklingsbistand, er idrætten som udviklingskatalysator og 'soft power' fuldstændig negligeret af Danida, Udenrigsministeriet og Center for Kulturelt Samarbejde med Udviklingslandene. Det virker uforståeligt, at Danmark forsømmer at afprøve de muligheder for at fremme sociale, økonomiske og sundhedsmæssige udviklingsprocesser, som idrætten kan bidrage til.

Konkrete forslag til en satsning fra regering og folketing

En række af dansk idræts små og store aktører er allerede aktive på den internationale scene. DIF og dets specialforbund, Team Danmark, Sport Event Danmark, ISCA, Play the Game/Idrættens Analyseinstitut samt små græsrodsorganisationer som 'Cross Cultures' og 'Sport for a new tomorrow' fodboldprojekterne er blandt de mest aktive.

Men også inden for uddannelse, visse forskningsområder og arkitektur sker en livlig international udveksling mellem institutioner og enkeltpersoner. Dertil kommer naturligvis Kulturministeriets egen deltagelse i nordiske, europæiske og internationale sammenhænge. En statslig strategi må sigte på både at optrappe regeringens eget engagement og på at understøtte de nævnte institutioners indsats, såvel i forhold til 'hårde' dagsordener som matchfixing, doping og korruption som i forhold til 'blødere' dagsordener som idrætsdeltagelse, foreningsudvikling, aktivt medborgerskab og fysisk aktivitet.

Satsningen skal dels synliggøre eksisterende initiativer, dels føre til en øget idrætspolitisk gennemslagskraft for Danmark og for den viden og det værdigrundlag, der er knyttet til dansk idræt. Samtidig vil indsatsen styrke dansk idræt gennem en øget udveksling af knowhow, inspiration og forbedrede internationale kontakter.

Blandt de konkrete tiltag Danmark kan gå i spidsen for, er:

- 1) At øge indsatsen for good governance i international idræt både gennem danske forbunds indsats og gennem mellemstatslige initiativer, så der sikres et mangesidigt, kontinuerligt pres på international idrætsorganisationer for at forbedre ledelseskulturen og blive troværdige og effektive samarbejdspartnere.
- 2) At udrede, hvordan dansk internationalt idrætssamarbejde bedst kan tilrettelægges i fremtiden, så det afspejler dansk idræts værdigrundlag og understøtter arbejdet for at fremme basale menneskerettigheder. Udredningen skal blandt andet sikre et solidt sagligt fundament under og en vis kontinuitet i de hyppigt tilbagevendende debatter om idrætsligt samarbejde med autoritære stater.
- 3) At engagere sig markant i nogle af de internationale initiativer, der sigter på at øge befolkningens fysiske aktivitet (Designed to Move, European Week of Sport etc).
- 4) At arbejde for at oprette eller blive vært for et internationalt videntcenter om matchfixing og det globale spillemarked, gerne i regi af EU eller Europarådet.
- 5) At styrke uddannelsen af danske idrætsledere med internationale ambitioner og understøtte danske idrætslederes indsats for at selv at blive valgt eller agere som støtter for ligesindede kandidater inden for de internationale forbund og IOC, i samarbejde med idrættens hjemlige organisationer.
- 6) At sætte sig i spidsen i regi af UNESCO eller Europarådet for at udvikle internationale retningslinjer for forholdet mellem offentlige myndigheder og sportens organisationer, så idrættens autonomi kan bevares, uden at foreningsfriheden ender som skalkeskjul for uigennemsigtige eller ligefrem kriminelle forretningsinitiativer.
- 7) At engagere sig i, at UNESCO i samarbejde med IOC og andre store idrætsorganisationer udarbejder fælles mindstekrav til de globale events – omfattende blandt andet budprocesser, menneskerettigheder i værtslande, budgetkontrol, økonomisk bæredygtighed, miljøhensyn og krav til faciliteter og afvikling – således at MINEPS V-

resolutionens hensigter om at sikre mere socialt og økonomisk ansvarlige events kan indfries.

Play the Game/Idans rolle

Igennem 18 år med otte internationale konferencer og en række andre forsknings- og formidlingsinitiativer har Play the Game indsamlet viden, rejst debat og skabt internationale, tværfaglige netværk omkring de tidligere nævnte udfordringer, som indtil omkring 2010 var stærkt tabuiserede i de internationale idrætsorganisationer.

Play the Game har udviklet sig til et unikt forum for den internationale idrætsdebat, og der eksisterer ikke tilsvarende initiativer med et helhedsorienteret syn på idrætspolitik.

I dag anses Play the Game for en af de førende kræfter inden for good governance og korruptionsbekæmpelse i idrætten, og Play the Game deltager som nævnt i en række rådgivende sammenhænge inden for EU, Europarådet og UNESCO.

Idrættens Analyseinstituts (Idan) arbejde inden for analyse og formidling nyder ligeledes bred international anerkendelse, og tilsammen står Play the Game/Idan stærkt rustet til at løse en række opgaver inden for de felter, der er nævnt i dette notat.

Blandt de opgaver, som Play the Game/Idan vil kunne løse, er:

- 1) En videreudvikling af det igangværende arbejde inden for EU, Europarådet og UNESCO med indsatsen for good governance i centrum:
 - a. Play the Game/Idan kan bidrage til at måle og debattere virkningerne UNESCO-charter og MINEPS V.
 - b. Både UNESCO og Europarådet har uformelt forespurgt om muligheden for et tættere samarbejde om blandt andet Play the Games konferencer.
 - c. Inden for EU's Erasmus+ program forsøger Play the Game/Idan at videreføre et samarbejde med seks-otte europæiske universiteter om Sports Governance Observer, et redskab til udvikling af good governance i nationale og internationale idrætsforbund.
- 2) Udredningen af dansk idræts internationale samarbejde og forholdet til menneskerettighederne (se ovenfor). Gennem debatarrangementer i Danmark, særlige sessioner på Play the Game-konferencen og overblik over igangværende internationale rapporter og studier vil Play the Game/Idan kunne skabe et kvalificeret grundlag for beslutningstagere i regering, Folketing og idrætsorganisationer.
- 3) Oprettelse af en målrettet engelsksproget formidlingsplatform om idrætsdeltagelse, fysisk aktivitet og frivillighed med det formål at synliggøre dansk idræts styrkepo-

sitioner og udveksle viden, erfaringer og inspiration med lande, som ligeledes ønsker at fremme disse områder.

- 4) At udvikle og drive et internationalt videntcenter om matchfixing og det internationale spillemarked, enten som hoved- eller medoperatør. Det vil være oplagt at søge et sådant videntcenter oprettet i tæt samarbejde med Europarådet eller EU.
- 5) At bidrage til en styrket international uddannelse af danske idrætsledere i samarbejde med idrættens hovedorganisationer gennem kurser, konferencer, undervisningsmateriale med mere.

Det skal for god ordens skyld siges, at Play the Game/Idan under alle omstændigheder vil fortsætte og udvikle sin internationale indsats inden for de nuværende økonomiske rammer, men det vil kræve en øget ressourceindsats og en mere strategisk dansk indgang til international idræts udfordringer, hvis det danske initiativ i længden skal kunne give modspil til de udemokratiske kræfter, der overtager stadig mere af magten i international idræt.

Afslutning: Autoritære kræfter står på spring

Dette oplæg ligger ikke alene i naturlig forlængelse af det arbejde, Play the Game og Idan har udført gennem de sidste ti år som selvejende institution(er). Det stemmer også i alle henseender overens med de erklæringer, som skiftende regeringer og ledelser af dansk idræts institutioner har udtrykt gennem snart tyve år.

Vejen fra ord til handling har ofte vist sig lang, blandt andet fordi internationale idrætsforbund har vist sig særdeles uvillige til forandring og har kunnet anvende deres monopolstatus, blomstrende økonomi og stærkt centralistiske ledelsesform som bolværk mod reformer og dialog med omverdenen.

Men dansk idræt og danske regeringer har selv et medansvar for, at man af opportunistiske grunde har ladet skyggesiderne i international idræt brede sig. Frygten for at miste prestige, indflydelse, adgang til lederposter og værtskaber for fremtidige events har ofte fået dansk idræts repræsentanter til at føre lav profil på tidspunkter, hvor man burde have handlet.

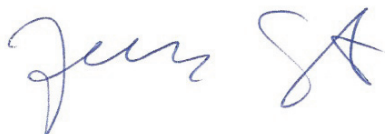
Undlader Danmark og ligesindede lande at engagere sig langt mere målbevidst og ambitiøst i den internationale idrætspolitiske udvikling, vil international idræt med stor sandsynlighed om få år nå et 'point of no return', hvor autoritære regimer og andre demokrati-fremmede interesser endegyldigt har overtaget magten til at tegne den internationale idræts fremtid.

Denne bevægelse er i fuld gang, og der står mægtige kræfter bag. Hvis udviklingen ikke imødegås hurtigt og beslutsomt, vil dansk idræts muligheder for at beskytte sit eget værdigrundlag blive svækket – og idrætten vil sætte sin offentlige status som 'en god sag' over styr.

Danmark har særlige forudsætninger for at samle, styrke og koordinere de demokratiske kræfter i idrætsverdenen, og tiden er inde. Jo før, jo bedre.

På vegne af Idrættens Analyseinstitut og Play the Game,

Venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jens SA'.

Jens Sejer Andersen
International chef

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Henrik H. Brandt'.

Henrik H. Brandt
Direktør